

Zasady zachowania się ludności po ogłoszeniu komunikatu o ewakuacji

Ewakuacja jest jednym z podstawowych działań mających na celu ochronę życia i zdrowia ludzi, zwierząt oraz ratowanie mienia w przypadku wystąpienia wszelkiego rodzaju zagrożeń. Jej prowadzenie może mieć miejsce w różnych stadiach zdarzeń niebezpiecznych. W praktyce najczęściej przeprowadza się ewakuację osób poszkodowanych lub bezpośrednio zagrożonych po wystąpieniu zdarzenia niebezpiecznego np. pożaru, wybuchu lub innego miejscowego zagrożenia.

Ewakuacja może mieć również charakter prewencyjny, tzn. może być prowadzona z terenów i obiektów w przypadku zbliżającego się zagrożenia, np. powodzi lub groźby prowadzenia działań militarnych.

Ewakuacji podlegają wszyscy, którzy znajdują się w rejonie zagrożenia. Pierwszeństwo ewakuacji obejmuje: matki i dzieci, kobiety ciężarne, osoby niepełnosprawne, osoby przebywające w zakładach opiekuńczych, domach dziecka, szpitalach dla przewlekle i nieuleczalnie chorych, podopiecznych opieki społecznej itp.

Z uwagi na rodzaj i skalę zagrożenia możemy wyróżnić ewakuację I, II i III stopnia.

Ewakuacja I stopnia polega na niezwłocznym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z obszarów/miejsc, w których wystąpiło nagłe, nieprzewidziane bezpośrednie zagrożenie, poza strefę zagrożenia. Realizuje się ją natychmiast po zaistnieniu zagrożenia. Organizuje się ją na polecenie Burmistrza lub osoby kierującej akcją ratunkową.

Ewakuacja II stopnia polega na uprzednio przygotowanym planowym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z rejonów przyległych do zakładów, obiektów hydrotechnicznych, ze stref zalewowych oraz rejonów przyległych do innych obiektów stanowiących potencjalne zagrożenie w przypadku ich uszkodzenia lub awarii. Realizuje się ją w sytuacji wystąpienia symptomów takiego zagrożenia.

Ewakuacja III stopnia polega na uprzednio przygotowanym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia, podczas podwyższania stanu gotowości obronnej państwa. **Prowadzona jest w czasie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny.**

Samoewakuacja polega na przemieszczeniu się ludności z rejonów, w których może wystąpić lub wystąpiło bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia poza strefę zagrożenia. Prowadzona jest w oparciu o własne możliwości (transportowe, zakwaterowania, itd.).

Powiadomianie ludności o ewakuacji następuje w formie komunikatu, ogłoszonego w sposób zwyczajowo przyjęty, w środkach masowego przekazu (lokalne radio i telewizja), w postaci obwieszczeń, ulotek itp.

Organizacja ewakuacji odbywa się w oparciu o Wytyczne Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia, „Gminnego planu ewakuacji II stopnia” i „Planu ewakuacji (przyjęcia) ludności na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny”.

Po powiadomieniu o ewakuacji mieszkańcy powinni przygotować się do opuszczenia rejonu zagrożonego. Należy zabrać ze sobą niezbędne dokumenty, rzeczy osobiste, podręczną apteczkę oraz żywność na trzy dni. Bagaż powinien być spakowany w sposób umożliwiający łatwe jego przenoszenie. Ogólna waga bagażu nie powinna przekraczać 20 kg na osobę dorosłą. Opuszczane mieszkania należy odpowiednio zabezpieczyć poprzez wyłączenie gazu, światła, wygaszenie pieców, dokładne zamknięcie drzwi i okien. Wskazane jest pozostawienie osobom zabezpieczającym domy i mieszkania adresu pobytu w planowanym miejscu po ewakuacji. Po takim przygotowaniu należy udać się do wyznaczonych miejsc rozmieszczenia zespołów ewidencyjno-informacyjnych i zespołów zbiórek. Rodzice (opiekunowie) powinni włożyć do kieszeni dzieci kartkę z informacją na temat imienia i nazwiska dziecka, rodziców oraz adresu zamieszkania, tel. kontaktowy, w miarę możliwości informację o grupie krwi i ewentualnych przewlekłych schorzeniach. Osoby opuszczające rejony zagrożone własnymi środkami transportu udają się bezpośrednio do miejsc zakwaterowania.